

GAZETA KRAKOWSKA

Przenumerata kwartalna
nr. 11.

N^{ER} 234.

Pojedynczy numer na wielko-
wym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 30 WRZEŚNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumlura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- mierz	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 5 127	+ 9. 7	+ 6.8	poła: za. słaby	Pochmurno	deszcz.
29. 12	„ 4 731	+16. 2	+ 9.5	wachodni słaby	pogoda z chmur:	
3	„ 4 841	+18 8	+10.0	poła: ws. słaby	chmury	
4	„ 5. 0:0	+13 0	+ 9,0		pochmurno	

Przy zaczęty prenumeracie na kwartał czwarty r. b. gazety krakowskiej uprasza iey redakcyja Sz. nowną Publiczność o wczesne się zgłaszanie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

BERLIN 23 Września. — Gazeta królewiecka donosi z Memlu pod dnem 16 września: „Na Zimudzi porawieżywały się znowu oddziały powstańców, ktorými dowodzić ma niejakii Umiński. N. agraniczni rossyjscy urzędnicy zostają z tego powodu w wielkiej obawie i upakowali wszystkie swoje rzeczy, aby w każdej chwili schronić się mogli do Pruss.,,

Parafianie kościoła w Gros Schonau, podczas obchodu 300letniej rocznicy zaprowadzenia wrznanja augszburzkiego, złożyli tak liczne ofiary, iż zastąpi one być niemi mogły wszystkie koszty tej uroczystości i zapłacenie zakupionych organ.

PARYŻ 17 Września. — Wszystkie tutejsze dzienniki wznurzają dziś swoje ubolewanie nad urodkiem Warszawy, a opozycyjne łączą do nich, jak się spodziewać należało,

nawpoteźniejsze pociski na ministrów. Dzienniki Handlowy i Trybuna na znak żałoby wyszły dziś z czarnemi obwódkami, i oznajmiły, że dziś w wieczór wszystkie teatry są zamknięte.

Dziennik Temps wyraża: „Smutną wiadomość o wzięciu Warszawy miał rząd odebrać nie we czwartek w wieczór, jak Monitor donosi, ale jeszcze w ciągu tego dnia. Pierwszą myślą było ministrów ukrywać wiadomość póki tylko można, to jest 12 godzin; dwa tylko dzienniki odebrały o tem tajemne uwiadomienie. Ministerym przy odebraniu nieszczęsnym tej depeszy, ogarnęła bojaźń, iż rządzi w Paryżu zaburzenie. Z rana jeszcze widany został rozkaz sztabowi gwardyi narodowej, aby porozstawiał odwodowe pikiety, a prezes rady ministrów miał długą rozmowę z naczelnym woźcem gwardyi.,,

Wczoraj w wieczór na wiadomość o kapitulacji Warszawy nastąpiły w wielu częściach miasta skupienia ludu. Dziennik Sporow donosi o tem: „Kłkko t zebraney przed Palais Royal młodzieży, udało się na Bule-

ward przy śpiewie pieśni marsylijskiej i parzyckiej. Z środka tej kupy słyszeć się dał okrzyk: woyna Rossyanom! niech żyje Polska! a buntownicze i nierozsądne okrzyki: niech żyje Rzeczpospolita! niech żyje cesarz! mięszały się do tej sceny nieładu. Nieliczne te kupy korzystając z ciemności nocy, pociągnęły przed pałac ministra spraw zagranicznych i wytknęły dolne okna. Gwardya narodowa i woyska liniowe niezaniebdały udać się na miejsce zaburzenia, i o godzinie 11 w wieczor przywrócona została spokoynosc. „

Dziennik *Konstytucyonista* tak się wyraża: „Okropna wiadomość o upadku Warszawy zrobiła tu głębokie wrażenie; na giełdzie, po kawiarniach, na wszystkich publicznych miejscach i ulicach rozmawiają sedynie o tej kłęsce. Przez pierwszą połowę dnia rozprawiano tylko z boleścią o smutnem tem zdarzeniu; ale w wieczór przybrała ta boleść przez część ludności burzliwy charakter. Kupy, które zebrały się w niektórych ulicach i na Bulewardzie, zaczęły hałasować i po nieprzyjacielsku działać; około godziny 9tej liczne kupy uderzyły kamieniami na pałac ministra spraw zagranicznych i parkan ogrodowy obaliły. W innych punktach zaszyły także zaburzenia; w ele latarni potłuczono. Jedna z tych napadła na sklep ruśnikarza na Bulewardzie i żądała broni. Już miał wydz sklep wyłamany, gdy młodzieniec nazwiskiem Dufour, ozdobiony krzyżem lipcowym, stanął przy drzwiach i odparł nacierających aż do nadejścia sły zbrojnev. Mędzy burzycielami i mieyskimi sierżantami byłoby przyszło do bitwy, gdyby ostatni niebyli użyli ręczney broni i niektórych z burzycieli skaleczyli. „ — *Kuryer europejski* dodaje: „Okolo godziny 10 napotkała pkieta gwardsi narodowej przy pałacu Luxemburg do 30 młodzieży z trdykolrową chorągwią; odebrano chorągiew i noszących ją uwieziono. „ — *Dziennik Trybuna* donosi: że w u-

licy St. Martin i po innych częścicach miała powywieszano czarne chorągwie.

(Z gazety pruskiej stanu.)

LONDYN 17 Września. — NN. królestwo udadzą się w przyszłym miesiącu na mieszkanie do Brighton.

Kuryer wyraża: „Cieszymy się, iż możemy donieść, że woyska francuzkie niezwłocznie wszystkie z Belgi ustąpią. Król Leopold zażądał tego wyrznie stosownie do życzenia konferencyi, i od Francyi zezwalającą odebrał odpowiedź: „

O środkach przeciw Portugalii, czytamy w tymże dzienniku: „Niema podobieństwa, aby Don Miguel wyslanął się tak łatwo tą rzazą, tak przeszłą, bo admirał Roussin po nadejściu wiadomości o znieważeniu dowódcy korwety francuzkiej powroci przed Lizbonę. Don Miguel musi więc szukać znowu w Wiedniu przytułku, bo w Lizbona będzie mu zagorąco. Teraz jest czas dla Don Pedro do działania, bo gdyby z niego niekorzystał, nie byłby godzien przyrzeczonego mu wsparcia. Jakoż dwóch tego agentów czynią już do tego przygotowania; wczoraj po południu złożono summy za kupno dwóch wojennych okrętów *Azja* i *Kongres*, które dawniej dla rządu meykskiego były zbudowane. „

Biedny stan, w jakim znajdują się bawiacy tu wychodcy hiszpańscy, wzbudził na nowo litość w mieszkańcach tutejszych. Kilku z nich miało niedawno z głodu umrzeć, a inni ledwie nędzne życie utrzymać mogą. Onegdy przyszło do Mansion-House trzech takich wychodców; pu kownik i dwóch innych oficerow, i prosili lorda prezydenta o wsparcie, gdyż od 48 godzin w głębie nie mieli.

HAGA 19 Września. — Onegdajsza gazeta rządowa zawiera rozporządzenie królewskie, mocą którego uwolnionemu są od woyska uczelnowie akademików, aby do swych nauk

wrócili. J. K. M. pochwała ich postępowanie i zastrzega powołanie ich do służby, skoro sprawa oyczyny wymagać tego będzie.

Klątwa Oranii i Fryderyk Niderlandski, którzy onegdaj złąd z swoiemi małżonkami wyiechali, odprawili tryumfalny wjazd do Amsterdamu.—NN. Królestwo wraz z księciem Albrechtem pruskim i jego małżonką, poiechali wczoraj złąd do Amsterdamu.

BRUXELLA 18 Września. — Gdy obie izby skończyły już swoje wewnętrzne urządzenia i złożyły królowi odpowiednie adressy na mowę od tronu, trdną się różnemi wniesionemi od rządu projektami do ustaw, a mianowicie przywołaniem do służby milicji z r. 1826, oddaleniem zostających teraz w służbie officerów, a zastąpienie ich przez cudzoziemców i wyznaczeniem ministrowi wojennemu kredytu na 10 mill. złotych.

Król na propozycyę ministra wojny nakazał rozporządzeniem z dnia 15go b. m. aby gwardye narodowe pierwszego powołania zgromadziły się w wszystkich prowincyach.

Dziennik *Independent* zawiera co następuje: „Generał Desprez, który przysłany został do Belgii na szefa głównego sztabu naszego wojska, jest najmłodszym generałem porucznikiem francuzkim, i ma zaletę najlepszego officera sztabowego. Wojskowy swój zawód odożył najzaszczytniej. „

Marszałek Gerard przeniósł wczoraj główną swoją kwaterę do Maubeuge, i zapewniają, że do 20 b. m. wszystkie wojska francuzkie opuszczą Belgję.

Przez kontrasygnowane przez ministra spraw zagranicznych rozporządzenie królewskie, mianowanych jest w różnych za granicą miejscach 17 belgijskich konsulów.

Generał Belliard poiechał przeszłej nocy z P. Robertym Adair do Antwerpii. Spodziewamy się, że ta podróż uprzętnie do reszty zachodzące jeszcze zawady względem naprawienia gabel.

Dziennik *Emancipation* donosi, iż rząd belgijski ofiarował urzędownie francuzkiemu rozebranie twierdz Ipern, Tournay, Charleroy, Mons i Ath.

Pisma tutejsze zapewniają, że P. Meulnaer obeymie ministerstwo spraw wewnętrznych; lecz kto otrzyma po nim wydział spraw zagranicznych, ieszcze niewiadomo.

We środę w wieczór reprezentanci stawionemi byli u dworu. Otdąd przyjmować król będzie w 2 wieczorach w tygodniu reprezentantów i senatorów.

Mikołaj Potocki, Starosta Kaniowski.
(Dokończenie.)

Wstawienie się kaniowskiego za Rafałoskiem zmieniło stosunek rzeczy, a zwłaszcza owe 3000 zł. stanowczo działały na chciwym umyśle Bartłomieja i rozstrzygnęły los kochanków. O weselu jednak nie można było tak prędko pom śleć, dopiero gdy Rafałoski wystąpiwszy z wojska, umieszczony przy dworze wojewody lubelskiego, miał zapewnione życie porządne i mógł już żonę wyżywić, wtedy w tymże samym kościele Dominikańskim, o którym wyżej wspominaliśmy, zaprzysięgł piękney swojej Marysi wieczną stałość i wierność. Szynkownia podle Trybunału zamienioną została na pyszną izbę bielsadną; gęły się stoły pod cyną zamożnego Bartłomieja, rozmaite wykwintne potrawy dogadzały smakowi godowników, a napoje z piwnicy pana teścia, pierwszy raz w życiu wodą nie chrzczone huczney dodawały weselości. Hubli towarzysze na weselu swojego kolegi, piękne dziewice Lublina zgrabnie uwniały się w różnym krakowiaku i w wesołym mazurze, lecz te kwatki niwy oyczystey, w iakie Polska tak bardzo oblitnie, przewyższała za ledwo rozkwitniona róża wiosniiana, a tą różą była panna młoda.

Tu koniec powieści, a może rokosznego nieba kocuanków, bo miłość jest ideałem,

w ideał póty częstokroć bywa tylko przyjemny, dopokąd ideałem być nie przestanie. Za południkiem ideału jest północ rzeczywistości, a rzeczywistość tak mało zgadza się z ogniem miłośnych umieszeń. Lecz zostawmy kochanków i uwagi nad istotą ich szczęścia, a sami zwróćmy się do tego jeszcze co tak przeważną w tej powieści grał rolę, to jest do starosty kaniowskiego.

Rafałski w 1 t kilkanaście po ożenieniu swoim wybrał się na Wołyn. gdzie mały spadek po pewnej dalekiej krewnej wymagał jego przytomności. Przewiedząc go przypadkiem przez Poczajów, sławny cudownym obrazem Matki Boskiej, nie mógł nie wstąpić do kościoła i nie złożyć u ołtarza S. Dziewicy modłów wdzięcznego serca. Wchodzi do świątyni i w cichej ale koiner, modlitwie dzięki swoje za tyle doznanych dobrodziejstw w nurza. Przed ołtarzem klęczał modlący się Bazyljan. Głowa jego szronem była pobielona, długa siwa broda wiekowi i go dodawała powagi i czegoś takiego, co mimowolne uszanowanie wzbudzało. Z ócz jego, wśród dołów zmarszczonej twarzy zakłęskających, jeszcze dziękogień wybuchał, nie strawiony czasu potęgą. Tak wypalony wulkan wśród zgłiszczdów, popiołów i odwiecznej lawy nowe płomienie wyrzuca. Domyśla się zapewne czwielnicy, kto był ten Bazyljan, był to pokutujący starosta kaniowski. (*)

Stanisław Jaszowski.

(*) Mikołaj Potocki nie lubił mieszać się do spraw publicznych, oprócz tej deputacji raz tylko jeszcze, iak czytamy, wystąpił w zawodzie publicznym, to jest w konfederacji barskiej roku 1769 gdzie był marszałkiem ziemi lwowskiej. Wystąpił także iako autor dwóch dzieł, z tch jedno ma tytuł: Sukcesyja xążąt i krolow polski h i t. d. r. 1731, drugie: Dywertyment z weselo uczonych po łacinie opisanych od W. X. Jona Drewsa S. J. dystrykcji pożyteczną rozrywką odprawioną i dyskursem polskim opowiedzianą przez Mikołaj Potockiego wojewodzic bełzkiego, sta osię kaniowskiego, w szkołach lwowskich S. J. retoryki audytora roku 1731. Dedyka go do Joanny z Siemawskich Potockiej wojewodziny bełzkiej matki Homacza, zwaie się być niezamodne wobec samych professorow, trudno abowiem uwierzyć, ażeby syn, chociaż iakkolwiek w wieku zepsutego smaku żyjący, do matki tak szumno dumnym pisał stylem. Jest to wby geografia.— Oba dzieła wyszły we Lwowie.

D O N I E S I E N I A.

Stósownie do rozporządzenia JW. Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 26 Września r. b. do Nru 1005 zapadłego, podane są do wiadomości, iż licytacja publiczna in minus na dostawę bielejny i różnych effiktow do szpitala klinicznego w dniu 3 października r. b. o godzinie 3mej z południa w domu przy ulicy Grodzkiej pod L. 118 odbywać się będzie. Licytacja rozpocznie się od summy złp. 804. Chęć licytowania mający zechcą się w dniu i godzinie w wymienionym, w miejsce oznaczone stawic, zaopatrzen w 10tą część widzieć to jest złp. 80 gr. 12. Warunki licytacji przed rozporządzeniem teży odrzvtane zostały. — W Krakowie dnia 27 Września 1831 r. Friskowski D. D. Akad.

W dniu 4 października r. b. o godzinie 9 rano, w Krakowie przy ulicy Stawkowskiej pod L. 44 i w obecności licytacja kopoluczości kantonowych mekch, berlaży filcowych, mekch szarobawich oraz wydzierżawienie na lat 3 do budów domu N. 446. — Chęć licytowania mający w tym celu w dniu 11 października r. b. w 12tą część stawic, w miejscu Zydowskim pod L. 60 widzieć to jest złp. 60. Warunki zaś licytacji przed rozporządzeniem takowej ogłoszone będą. — W Krakowie dnia 27 Września 1831 r. Jozef Skłodowski Kom: Sąd.

Przeważnie za to uwidomieniu, iako to: 20 sztuk obligacy udzielowych królestwa polskiego, z kwotą w każda bezosobna złp. 300, tudzież zegarek złoty repetyer, i stołowy w paszportach z dwuwanglow, do tego stolarszcza wzm., skłony wprawno iak i niewprawno, będą w Sukieniecach minato. Krakowa, dnia 4go października 1831 r. o godzinie 10 rano przez publiczną licytację za wstawnie wyznaczoną sprzedano.

W Krakowie dnia 26 Września 1831 r.

Dziankowski Kom: Sąd.